

ПРОЖЕКЦИЯ
НА ДОКУМЕНТАЛНИЯ ФИЛМ
„СРЕЩИ С ИРЕЧЕК”

С прожекцията на документалния филм „Срещи с Иречек” на 10 май 2012 поставихме началото на поредицата „Срещи с българското кино”.

Интересът, който беше засвидетелстван и коментарите след прожекцията, ни насърчават, че това е добра идея.

„Срещи с Иречек” ни срещна и с творчеството на големия български документалист **Юлий Стоянов** - творец, с пиетет към историята и по-специално към личностите от нашата история.

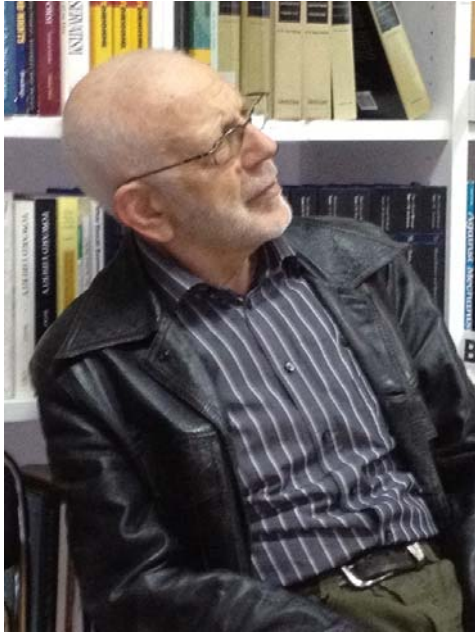
„Човек с изключителна скромност, която вече не се счита за ценност” – така го определи актьорът Ицко Финци, един от безбройните приятели на Юлий.

С типичната си скромност и самоирония **Ицко Финци** разказа за участието си във филма, където „само четял текста”. Според него на монтажната маса от заснетия материал режисьорът и монтажистът извършвали чудото, наречено кино.

Асен Владимиров – който заедно с Юлий Стоянов е сценарист и режисьор на филма, сподели, че филмът е предизвикал противоречиви реакции. Изказани са мнения, че това е филм, излъчващ ненужен за момента песимизъм. Но във филма са само откъси от дневника на Иречек?!

Из „Среци с Иречек“:

“Нарекох София Боклукополис” – пише Иречек няколко дни след пристигането си в столицата през 1879 г.

“В цялата камара едва има 12 души, които биха могли да работят по някой законопроект. Само празни приказки, откъслечни полунаучени неща в чужбина, никаква идея как работите да се оправят. Бъдещите поколения ще се срамуват от стенографските протоколи на сегашните народни събрания.”

„Всички министерства са близо до Народното събрание в голяма белосиня (дървена) къща. Големи коридори, високи тавани и прозорци европейски. Вътре нечистота, писарите из коридорите. Отидох в министерството на просветата - цялото е в една стая. При една масичка седи министърът като турски паша, а отстрани около две дълги маси - писарите. Министърът е д-р Георги Атанасович (от Свищов), стар господин, бакенбарди и мустаци, дребен на ръст, с остър поглед и престорено важна външност. Първото впечатление - много несимпатичен. (...) Неприятно впечатление: молец се учител и към всички чиновници се обръща по ориенталски на „ти“. Простащина, която не би трябвало да се среща в една канцелария, наредена по европейски. (...)”